

[Haugberg.]

vil være i stand til at danne os en begrundet formodning om, hvad der kan nås på disse områder, og hvad der bør nås.

Jeg forstår, at man er kommet langt bagefter på mange områder med udvidelser, nybygninger o. s. v., og vi ser af bemærkningerne, at man allerede har overskredet de 300 000 kr., så derfor vil jeg gerne anbefale forøgelsen af tilskuddet. Men vi har efter de oplysninger, der foreligger, i virkeligheden slet ikke begreb om, hvor meget der skal bruges, og det er derfor jeg ønsker oplysninger, når det endelige forslag kommer, og jeg forventer at få disse oplysninger, således at vi til den tid bedre vil være i stand til at tage stilling til de mange problemer.

Inger Gautier Schmit: Jeg kan ligesom den forrige taler udtale glæde over, at de mange institutioner indenfor børneforsorgen nu er selvejende, således at enhver insinuation med hensyn til, at forstanderen eller forstanderinden berigede sig på bekostning af de børn og unge, som de får betroet, fuldkommen er faldet til jorden. I så henseende har børneforsorgen faktisk haft ikke så lidt at kæmpe imod, men det er altså heldigvis et overvundet stadium.

Jeg kan ligesom den foregående taler anbefale, at de 300 000 kr. til forbedring af de forskellige institutioners bygningsmæssige forhold forhøjes til 500 000 kr. Hvis statens bygningskonsulent skulle rundt og aflægge besøg på de mange forskellige institutioner, vi har — og vi har efterhånden fået en overordentlig stor mængde, man kan sige både heldigvis og uheldigvis, for det var jo lykkeligst, om børnene kunne blive i deres hjem, men når de trænger til at anbringes på offentlige hjem, er det godt, at vi har sådanne, og så må de også være velindrettede — altså, skulle konsulenten rundt og skønne over, hvor mange penge der skulle bruges, for at disse hjem kunne være fuldstændig tilfredsstillende efter moderne anskuelser, tror jeg nok, den højtærede minister ville komme ud at svømme, for så ville de 500 000 kr. sikkert slet ikke slå til.

Børneforsorgen er faktisk et stort kapitel i det danske folks historie, idet den fra en ganske lille begyndelse, hvor private mennesker tog sagen op, efterhånden er vokset til et stort træ, der ikke mindst i de senere år har skudt så mange skud, at man har vanskeligt ved at følge med. Når man læser blade, der handler om børneforsorgen, og for øvrigt også aviser, ser man bestandig: indvielse af nye børnehjem, fritidshjem

og vuggestuer, og nu er vi kommet så vidt, at alle store industriforetagender føler det som en forpligtelse at indrette børnehjem, vuggestuer og fritidshjem i forbindelse med deres fabrikslokaler. Det sidste ny, jeg har set, er, at selv ministerierne anser det som en forpligtelse at indrette et børnehjem for de forskellige medhjælpere, som har børn, de skal have anbragt under deres arbejde.

Man ser altså, at der er stærk udvikling i hele denne sag, men man koncentrerer sig her om en ganske bestemt ting, nemlig ydelse af den fornødne ekstra støtte til de forskellige bygninger, der trænger hårdt til reparation. Jeg kan som gammel formand gennem en menneskealder for to meget store opdragelseshjem sige, at jeg har erfaring for, hvor vanskeligt det har været at få pengene til at slå til, således at udgifter og indtægter kom til at svare til hinanden. Man har stået med disse bygninger, som har ligget der fra gammel tid, og som har en værdi, og hvor man gerne vil give børnene et godt og hyggeligt hjem, men man har ikke kunnet få pengene til at slå til, og jeg kender forstandere og forstanderinder, der næsten har fået grå hår i hovedet, fordi de trods al økonomi ikke har kunnet få det hele til at gå rundt. Derfor må vi være glade over, synes jeg, at det er kommet dertil, at den danske rigsdag og socialministeriet føler en så stærk forpligtelse overfor børneforsorgen. Det er ikke således, at man vil unddrage børneforsorgen det private initiativ, for så tror jeg ærlig talt, at socialministeriet ville komme godt op at køre, men det er altså således, at staten indser, den har økonomiske forpligtelser, og det er en glæde for mig, at vi i de senere år har oplevet, at ministeriet har vist større imødekommethed med hensyn til at give de fornødne midler til hjemmenes drift.

Den forrige taler udtalte ønske om, at vi, når vi får det endelige forslag forelagt, så også får de oplysninger, som kan fremskaffes. Jeg vil for mit vedkommende ønske en hel mængde spørgsmål klarlagt. Jeg vil gerne tro, der er mange i den høje rigsdag, som ikke er inde i enkeltheder i børneforsorgen, hvordan skulle man være det? Det er nemlig et meget, meget vidtspændende arbejde med mange, mange forskellige grene. Jeg vil også finde det praktisk, når der skal gives oplysninger overfor den høje rigsdag, at der så kommer et resumé over børneforsorgen, som den er i dag. Jeg tror, jeg kan sige på forhånd, at de fleste rigsdagsmedlemmer vil blive imponerede, måske næsten overvældede